נאורתא אמר רבא הכי. כדקאמרת: **נלפרש הדר ביה.** ושמעתי מפיו שמיהא תולמת: **הכא מאי.** לר' יהושע בניה הכי מידי קבעי לה: **מי עבוד רבנן תקנתא לנכון.** לתע"ג לגיטרמל בעיון יוליף בגזרותיו על שיגיע זמנו שתם הוא לבטיגיגע זמנו מני למהדורה לגבל הכא לחי מגרש לה לף מני מהדר לה תקנו בהפרסה בעלמא: **עבדינן כרבנן.** וסמכינן חולב: **קדשה בעוך שנשה.** שוס שלמנה או גרושה: **עירוקיה מסתייה.** לף בעי למיכפייה לבמוב גע דגלי בעתיה לבף בעי לכנוס עד זמנו: **ורוב נשים לט' ילדן.** וליימי מעלת דולחי בר קמא הוא ושמא חת בת נשים בעל: **ווו הוחיל ולף הוכר עוברה לשנים ימים.** לחי הוכר לף הוה מספקא לן: **לשנים ימים.** לכמיב ויהי כמשבא חדשים (בראשית נ:): **חיסרע לה רובא.** לבף תשדייה בתר רוב נשים בלף ספק בתר מיעוט ספק בתר רוב: **לחשון.** לספק הוה לחוי להיות כהן גדול ממה שפחך: **ושני.** חם קיימה עד שילדה לו בן ולחי ממוך מספק שמא לחשון בן שמת הוה ולקי עליה בכרת ואיבעית לחי שני ולד חייבי כריתות וממוך: **מאי קאמר.** ר"ח בן יעקב היכי מני לאפוקי מספק ממוך: **אמר אביי כו' ספק ממוך הוי ואסור בממזרת.** וכבכרה: **ר"ח** (ב) **אומר אין ממוך מספק בלף כולחי ממוך הוי ומוכר בממזרת.** לקבכר ספיקן בולחן מוחר: **ושני ממוך ולחי הוי מספק.** כלומר ממוך ספק זה נעשה כולחי ממוך ומוחר בממזרת: **וקמיפלגי.** אביי ורבא לאמר מוקי רבי אליעזר בן יעקב להיחירא ומר מוקי ליה לאיסורא פליגי בדרבי (ג) אליעזר: **ודאן בספיקן אסור.** שמא לספק בבר הוא וגמלא בא ממוך בקבל וכן ספק ממוך בספק ממזרת דשמא זה פסול וזה כשר: **שחוקי.** שקורא אביו ואמו משחקחו: **אסופי.** שנאסף מן השוק. וכבולהו אילא למיחש שמא מפסול נחעבדה: **כותי.** אין מקפיד על קידושי כסף ושטר לית ליה גזירה שוה לקיחה קיחה וכי מקדש חד מנסבא לחידך לפיכך כולן ספק ממזרים הם שמא נתקדשה אמו לאחר: **כי אמריתה.** בב יהודה אמר לף בעי לאוקמי בחיפה הלכה כר"ש שנא שם טו"ש שם סימן ד סעיף כה: **כב** ד מיי' פט"ו מהל' איסורי ביאה הלכה כה סמג שם טו"ש שם סימן ד סעיף כו:

כג ה מיי' שם וטו"ש שם סעיף ט ופעיף לף:

כ א ב מיי' פי"ג מהל' גירושין הלכה כה סמג עשין נ טו"ש אה"ע סימן יג סעיף יב:

כא ג מיי' פ"ג מהלכות יבום הלכה כג סמג לאוין קיח טו"ש שם סימן ד סעיף כה וסימן קסד סעיף ו:

(ה) גמ' ר' אליעזר בן יעקב אומר אינו ספק ממזר אלא ודאי ולמ': (ב) רש"י ד"ה לר' אליעזר בן יעקב אומר אין ממזר: (ג) ד"ה ובולן וכו' אי אמרת בשלמא ספקן:

דפיהקך ומת ד"ה (מותר) [נפל] הוא. עמד וקדשה בחוך ג' חדשים וברח פליגי רב אחא ורפרם חד אמר משמתין ליה עד שיוציאה בגט (ושמואל) [וחד אמר] ערקויי מסתייה דגלי דעתיה שאין דעתו לכנסה עד אחר שלשה חדשים והלכתא ערקויי מסתייה אבל לא ברח יוציא בגט אפי' קדשה ביום השלמת שלשה חדשים דקי"ל צריכה להמתין ג' חדשים חוץ מיום שמת בו וחוץ מיום שנתארסה בו. הרב אלפס כתב לאלמנת חביריו ולגרושת חביריו בחוך ג' חדשים משמע דהא אם קדש אלמנת אחיו (ו) לא איבעיא ג' חדשים אלא אמר ערקויי מסתייה והראב"ד כתב דה"ה אם קדש אשת אחיו דהא לא פסקא דמתני' אתמהא הא שמעתא:

(ו) נרשם בל"ל בתוך ג' מדשים לף אמרינן דערקויי מסתייה דהא שמעתא.

מוסף רש"י

באורתא אמר רבא הכי. כדקאמרת לחמת זו ואמת זו מולמת, **ובצפרא הדר ביה.** ואמר אמת כהן פיגה מולמת (שבת קלו:). א"ל. רב מדקדיק לרבינא (שם: רב שרביא לרבינא לפי הגירסא בגמ' שם). **שריתו.** גלח מליבה ועבריתו מדהכן שמעון, **יהא רעוא דהשתרו אף תרבא.** דמהכון מלב בהליבה (שם). **ודאן בודאן מותר.** כגון ממזרים בנמיעס (קדושין עד:). **ודאן בספיקן.** כגון ממזרי ונתיני בשוקי ומסופי (שם). **ספיקן בודאן.** שוקי ומסופי בממזרי ונתיני (שם). **ספיקן בספיקן.** שוקי בשוקים, מסופי בשוקים (שם). **אסור.** שמא זה בשר וזה פסול (שם). **וכותי.** בגמ' מפרש מאי ספיקיטו, וכותים מומם שהוסיף בגמרים בעני שומרון, בלכמיב (מלכים ב יז) ויבא מלך אשור ויבבל ומכותה וגו' ועל שם שהביאם מכותה נקראו כותים ונתגיירו מלמת הפרישה בלכתיב (שם) ויהלף ס' בהם את הפרישה וגו' (קדושין שם). **הלל שנה.** משנה אחת בבריימתא שהיה יושבין כו' וכל הפלוגות שבשס מוחלין לבף זה בזה (שם עה.)

מי עביד רבנן תקנתא או לא. בעיא זו מליבא דרבנן ולף מליבא דרבנן מי עביד רבנן תקנתא בהפרסה בעלמא או לא. ומיהו מכמן מדקדק בה"ג ובשלהות דהא לחמר בפ' מע"פ (כחובות דף ס: ושם) להלכה בר"מ בגזוחותיו היינו דוקא בגזרותיו ולף בקנסותיו): **אי בב היולדת בו'.** בה"ג דייק בדף"ב לכחובות (דף טז:) גבי בל הניסקת בחוכה יש לה קול בו' ובפ' המפלת (דלה דף בט.) גבי בל היולדות מטופות מבל בפרק וללו טריפות (חולין דף נג.) גבי בל הדורס מין לפרטו נסמטת לף דייק מע"ג דבל לאו דוקא: **רוב היולדת לט' בו'.** ול"ת מה מועיל המתנת ג' מדשים מסום הבחנה מבמי יבול לבא לידי ספק לם תנסת מיד ותלד לו' מדשים ויום לחד מו לפילו ג' ימים דיש להספפק לם הוא בנו של ראשון ולף נקלע הזבע עד יום ג' או הוא בנו של שני דיולדת לשעה יולדת למקוטעים וזהו תימה לומר כיון דהמתינה ג' מדשים שריא לינשא ולף מייעינן שמא תלד מבני לסוף שסה מדשים וב' ימים או ג' דבמיכן מרובה לבור לחמר חוך מיום שמת בו ויום שנחארסה בו ואין לומר כיון דהמתינה ג' מדשים שריא לינשא ולף מייעינן שמא תלד מבני לסוף שסה מדשים וב' ימים או ג' דבמיכן מרובה לבור ילדן ול"ב דבמיכן מרובה לבור ילדן מ"ב ג' מדשים תנסת דבמיכן מרובה ואין לריך להמתין לבף מדם לחמר ושוב אין ספק לסה תלד לסוף ט' ממיסת לחשון אין להספפק שמא הוא מז' לחמרון לחזלין בתר רוב נשים לבור ילדן בלף ע"ב כל מקום שיבול לבא לידי ספק החמירו חבמים ול"ל דב"ב לף היה מספפק בברת העובר של לחשון עד שלים ימים מן השמ: **וזן הואיל ולא הובר.** תימה לחמאי לף מוקמינן לה בחזקת היתר ליבם ולף יחמייב בשסה חלוי והיא נמי ולד שני בשר דבמוך מיעוט יולדת לשעה מחזקה ואיתרע ליה רובא ונסמוך מרובא דעוברה ניבר לשלים ימים דלעיל בפ' ד' אחין (דף ג:) מסבינן לה מזקה גבי ספק קידושין ולבמן בפ' בתרא (דף קיט. ושם) לפילו היתה לרמה מעוברת מסבינן לה בחזקת זקוקה וב"ת לחיבא רובא מחריעא דרוב נשים מפעברות ויולדות לפיבך יש להחזיקה כמעוברת מן הרמשון לחין ספרא בלל לומר בנשים שסהו עם בעליהן כמה שנים ולף עיברו ומתו בעליהס דרוב מעוברות ולבמן (דף קיט.) הוא לחמר לה גבי הסשה שהלך בעלה ולרמה למדינת הים: **ראשון ראוי להיות כה"נ.** והא לחמר בפ"ק לכתובות (דף יג: ושם) גבי עבד כהנים שפירש מאד מהן ובעל הולד שתוקי שמשתקין אותו מדין כהונה דבעינן זרעו מיוחס מאביו לקמן בפ' נושאין (דף ק:) פריך לה ומשני זרעו מיוחס מאביו דרבנן וכי גזור רבנן בזנות בישראין לף גזור: **סבר** לה כרב דאמר הלכה כר' אלעזר. והא לפריך בעשרה יוחסין (קידושין דף עג. ושם) גבי הא לחמר רבע דבר תורה כו' שתוקי בשר בלף מעשה שתוקי שתוקית לף יצא לאו משום לרבע שרי שתוקי בשתוקית בלף משום דגס בליבא דרבנן אמר רבע מילתיה דהתס להכי פריך לרבנן נמי שתוקי שתוקית לף יצא:

(ד) באורתא אמר רבא הכי ובצפרא הדר ביה א"ל (ג) שריתו יהא רעוא דהשתרו אף תרבא הכא גבי מעוברת חבירו ומינקת חבירו הנשואה לכהן מאי מי עבוד רבנן תקנתא לכהן או לא אמר ליה (ה) הכי השתא בשלמא התם כיון דאיכא רבנן דפליגי עליה דרשב"ג דאמרי אע"ג דלא שהא ולד מעליא הוי גבי אשת כהן כיון דלא אפשר עבדינן כרבנן אבל הכא כמאן נעביד אי כר' מאיר הא אמר יוציא ולא יחזיר עולמית ואי כרבנן האמרי בגט איתמר קדשה בתוך שלשה וברח פליגי בה רב אחא ורפרם חד אמר משמתינן ליה וחד אמר עירוקיה מסתייה הוה עובדא ואמר להו רפרם (ב) עירוקיה מסתייה: ספק בן תשע וכו': אמר ליה רבא לרב נחמן לימא הלך אחר רוב נשים ורוב נשים לתשעה ילדן אמר ליה נשי דידן לשבעה ילדן א"ל נשי דידכו הוו רובא דעלמא א"ל הכי קאמינא רוב נשים ילדן לתשעה ומיעוט לשבעה וכל היולדת לתשעה (ו) עוברה ניכר לשליש ימיה וזו הואיל ולא הוכר עוברה לשליש ימיה איתרע ליה רובא עוברה לשליש ימיה ודאי בר שבעה לבתראה הוא אלא אימא רוב היולדת לתשעה עוברה ניכר לשליש ימיה והאי מדלא הוכר לשליש ימיה איתרע ליה רובא ת"ר (ז) ראשון ראוי להיות כהן גדול ושני ממזר מספק רבי אליעזר בן יעקב אומר (ח) אין ממזר מספק מאי קאמר אמר אביי הכי קאמר ראשון ראוי להיות כהן גדול ושני ספק ממזר ואסור בממזרת ר' אליעזר (ט) אומר אינו ספק ממזר אלא ודאי ממזר ומותר בממזרת רבא אמר (י) הכי קאמר ראשון ראוי להיות כהן גדול ושני ממזר ודאי מספק ומותר בממזרת ורבי אליעזר בן יעקב אומר אין ודאי ממזר מספק אלא ספק ממזר ואסור בממזרת וקמיפלגי בדרבי אלעזר דתנן (כ) רבי אלעזר אומר (ל) ודאן בודאן מותר ודאן בספקן וספקן בודאן וספקן בספקן אסור (מ) ואלו הן ספקן שתוקי ואסופי וכותי (נ) ואמר רב יהודה אמר רב הלכה כר' אלעזר כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי הלל שנה עשרה יוחסין עלו מבבל כהני לויי וישראלי חללי גירי חרורי ממזרי נתיני שתוקי ואסופי וכולן מותרין לבא זה בזה ואת אמרת הלכה כרבי אלעזר אביי סבר לה כשמואל דאמר הלכה כהלל ומוקי לה רבי אליעזר בן יעקב אליבא דהלכתא כי היכי דלא תקשי הלכתא אהלכתא רבא סבר לה כרב דאמר הלכה כר' אלעזר ומוקי לה לדרבי אליעזר בן יעקב אליבא דהלכתא כי היכי דלא תקשי הלכתא